

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ العَدُوِّ، وَشَمَاتَةِ الأَعْدَاءِ». (يا الله! زه پر تا له زیاتو قرضونو، د دینمن له غلبې له غلبې (او د دینمنانو له خوشحالۍ پناه نیسم

له عبدالله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما څخه روایت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به په دې الفاظو سره دعا کوله: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ العَدُوِّ، وَشَمَاتَةِ الأَعْدَاءِ». (يا الله! زه پر تا له زیاتو قرضونو، د دینمن له غلبې او د دینمنانو له خوشحالۍ پناه نیسم [صحیح])

رسول الله صلى الله عليه وسلم له لاندې شیانو څخه پناه غوښتې ده: لومړی: (اللهم إني أعوذ) (ای الله زه پناه غواړم) (بک) پر تا باندې، او ستا پرته یې پر بل چا نه غواړم (من غلبة الدين) د قرض له غلبې څخه او دا چې راباندې زیات شي، د خفگان او کړاو لامل شي، او ستانه یې د ادا کولو لپاره مرسته غواړم. دویم: (وغلبة العدو) او د دینمن له برلاسي کېدو، د هغه له قهر او تسلط څخه پر تا پناه نیسم، او ستا څخه یې د ضرر د مخنیوي سوال کوم او دا چې پرې برلاسی شم. دریم: (وشماتة الأعداء) او د دینمن له خوشحالو څخه چې کله مسلمانانو ته کوم مصیبت او تاوان ورسېږي.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/5489>

